

โครงการอบรมให้ความรู้แนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหา
ผลประโยชน์ทับซ้อน จรรยาบรรณของเจ้าหน้าที่รัฐ
การจัดทำคู่มือหรือแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันปัญหาจากผลประโยชน์ทับซ้อน
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ดร.ภาส ภาสสัตธา

สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการ
สำนักงาน ป.ป.ช.

อดีตรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คอร์รัปชัน = การผูกขาด + การใช้ดุลพินิจ – ความรับผิดชอบ

Corruption = Monopoly + Discretion – Accountability

C = M + D – A

ทฤษฎีคอร์รัปชันตามทฤษฎีของ Arnold Heidenheimer

ผู้เชี่ยวชาญด้านการคอร์รัปชัน

ได้แบ่งแยกประเภทหรือระดับของการคอร์รัปชันไว้ ๓ ประเภท คือ

- **ประเภทที่ ๑ คอร์รัปชันสีขาว (white corruption)**

ได้แก่ พฤติกรรมประเภทที่ประชาชนและผู้ผู้นำในสังคมยอมรับหรือยอมรับ และเห็นว่าไม่ควรลงโทษผู้กระทำความผิดเพราะถือเป็นเรื่องไม่มีความสำคัญมากนัก เนื่องจากเป็นการรับผลประโยชน์โดยอิงอยู่กับขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม อีกทั้งมิได้เกิดจากการเรียกร้องจากผู้รับ เช่น การให้ ซึ่งเป็นการแสดง “น้ำใจ” ของผู้น้อยต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้อยู่ในตำแหน่ง ที่ให้คุณให้โทษได้ และการให้ซึ่งเป็นการ “ตอบแทน” การปฏิบัติหรืองดเว้น การปฏิบัติของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งและเป็นคุณประโยชน์แก่ผู้ให้โดยผู้รับมิได้ เรียกร้อง

- **ประเภทที่ ๒ คอรัปชันสีเทา (grey corruption)**

ได้แก่ พฤติกรรมประเภทที่ในหมู่ผู้นำเห็นว่าเป็นความผิด แต่ประชาชนทั่วไปไม่แน่ใจว่าจะเป็นความผิดหรือไม่ กรณีนี้เป็นการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ในลักษณะที่ประชาชนสมยอมต่อการใช้อำนาจโดยมิชอบนั้น เช่น การให้ค่าน้ำร้อนน้ำชา การให้ค่านายหน้า หรือเงินหักส่วนลดราคาสินค้า เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมประเภทนี้มีการจำแนกออกเป็นการเรียกร้องเอาประโยชน์แทนการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่เพื่อเร่งรัดงานให้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น และการใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยมีผลประโยชน์ได้เสียกับบริษัท ห้างร้านที่ทำธุรกิจกับส่วนราชการที่ตนเองเป็นผู้รับผิดชอบอยู่

- **ประเภทที่ ๓ คอร์รัปชันสีดำ (black corruption)**

เป็นคอร์รัปชันที่ทั้งฝ่ายประชาชนและผู้นำเห็นว่าเป็นความผิดชัดแจ้ง และควรได้รับโทษตามกฎหมาย ซึ่งได้แก่ การใช้อำนาจหน้าที่หรือตำแหน่งเพื่อหาผลประโยชน์สำหรับตนเองหรือพวกพ้องโดยไม่คำนึงว่า ผิดกฎหมายหรือไม่ พฤติกรรมนี้แยกได้เป็น การใช้อำนาจหน้าที่ เรียกร้องเอาผลประโยชน์จากผู้กระทำผิดกฎหมายหรือผู้ต้องการ ความสะดวก โดยไม่คำนึงถึงว่าผู้ที่ตนเรียกร้องเอาประโยชน์นั้น จะกระทำผิดกฎหมายหรือไม่ และการทุจริตคดโกงโดยไม่คำนึงถึง ความผิดตามกฎหมายเป็นการทำให้รัฐเสียหาย โดยมีเจตนาฝ่าฝืน กฎหมายหรือระเบียบเพื่อแสวงหาผลประโยชน์สำหรับตนเอง และพวกพ้อง

การขัดกันของผลประโยชน์

- ผลประโยชน์ทับซ้อน หรือการขัดกันของผลประโยชน์ (**conflict of interest**) คือ สถานการณ์ที่บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งอันเป็นที่ไว้วางใจ เช่น ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงในองค์กร ผู้ประกอบวิชาชีพสาธารณะ ต้องเลือกระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ในวิชาชีพ ซึ่งทำให้ตัดสินใจยากในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติได้ การขัดกันของผลประโยชน์นี้สามารถเกิดขึ้นได้ แม้ไม่ส่งผลทางจริยธรรมหรือความไม่เหมาะสมต่าง ๆ และสามารถทำให้ทุเลาเบาบางลงได้ด้วยการตรวจสอบโดยบุคคลภายนอก

แนวคิดที่ว่าด้วย “จริยธรรม” “การกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์” และ “การคอร์รัปชัน” นั้น มีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น ทั้งในเชิงที่มาของแนวคิดและการประพฤติปฏิบัติ โดยการกระทำที่ขัดต่อจริยธรรมย่อมอยู่ภายใต้การควบคุมของจริยธรรมและค่านิยมของคนในสังคม ส่วนการกระทำในลักษณะการกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ หรือ **Conflict of Interest** เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในช่วงรอยต่อระหว่างการกระทำที่เป็นความผิดอาญากับการกระทำในลักษณะที่อาจถูกตั้งคำถามในเชิงจริยธรรมว่าการกระทำนั้นจะถูกต้องตาม ทำนองคลองธรรมหรือไม่ หรือเป็นเรื่องที่สมควรกระทำมากน้อยเพียงใด ซึ่งได้เริ่มมีการบัญญัติว่าเป็นความผิดไว้ในกฎหมายที่มีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น ส่วนการคอร์รัปชันนั้นจะอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของกฎหมายบ้านเมืองมาเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควร

สภาพปัญหา

- ค่านิยมที่เห็นการคอร์รัปชันเป็นเรื่องปกติ
- การตรวจสอบใช้เวลานาน จนคนขาดความสนใจ
- การบังคับใช้กฎหมายขาดมาตรฐาน ลักลั่น ไม่คุ้มค่ากับความเสียหาย
- แก้ปัญหาปลายเหตุ
- สังคมไทยมีวัฒนธรรมยกย่องคนรวย มีตำแหน่งสูง มีบารมี อำนาจ
- ขาดมาตรการลงโทษทางสังคม

แนวทางแก้ไข

- กำหนดมาตรฐานการลงโทษที่ชัดเจน รวดเร็ว
- เปลี่ยนแปลงทัศนคติ สร้างค่านิยม วัฒนธรรม ประเพณี
- มาตรการลงโทษทางสังคม
- ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

ธรรมาภิบาล (Good Governance) คือ การปกครอง การบริหาร การจัดการการควบคุมดูแล กิจการต่าง ๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน

1. หลักคุณธรรม
2. หลักนิติธรรม
3. หลักความโปร่งใส
4. หลักความมีส่วนร่วม
5. หลักความรับผิดชอบ
6. หลักความคุ้มค่า

การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล

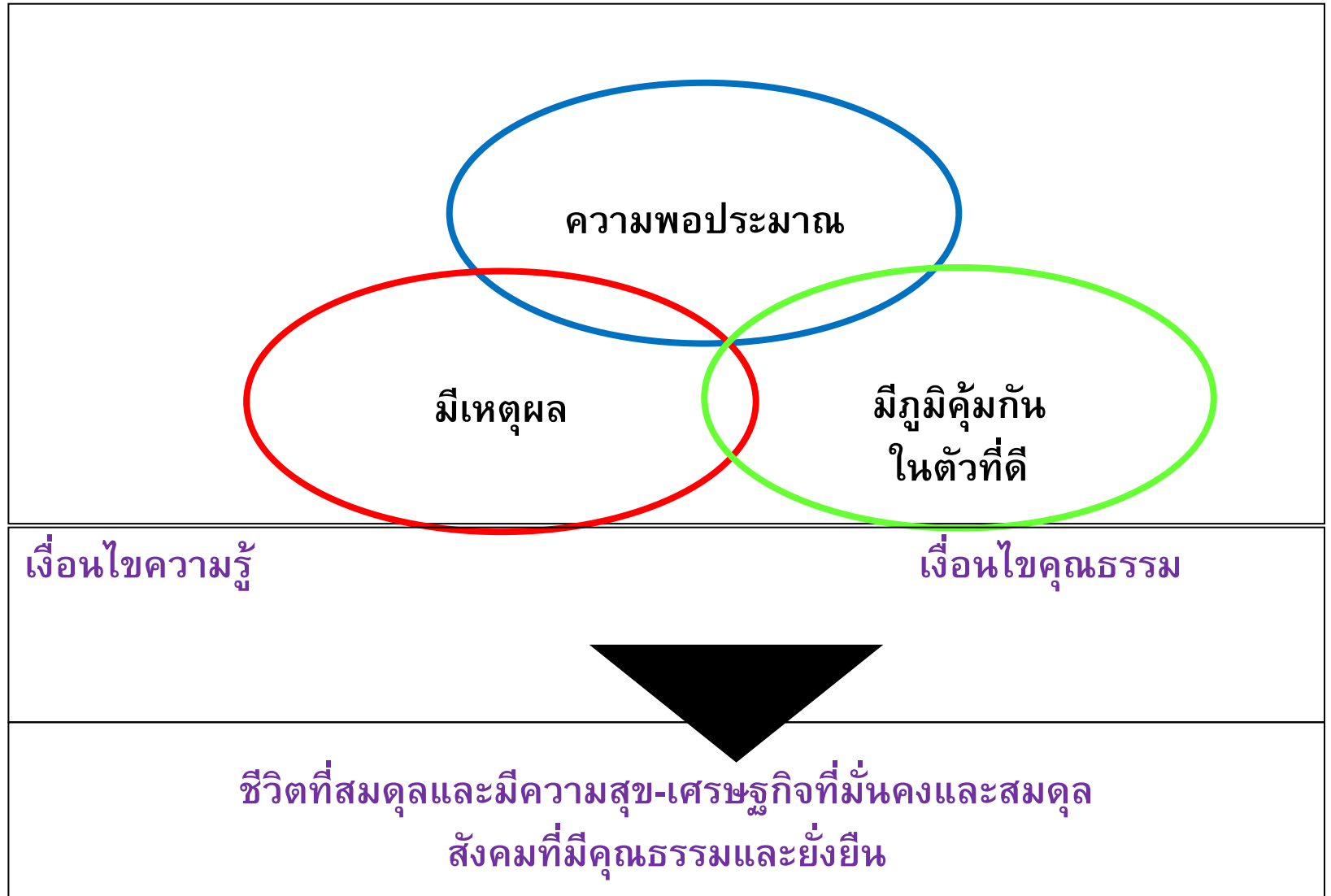
ลดความสูญเสีย ขจัดรูรั่วไหล ป้องกันการทุจริต ประพฤติ และดำเนินการที่มีชอบ
เพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความคุ้มค่า โปร่งใส ตอบสนอง สุจริต ซื่อตรง เทียบธรรม

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หมายถึง การปฏิบัติราชการที่มีความ
มุ่งหมายให้บรรลุเป้าหมายตามที่มาตรา 6 บัญญัติไว้ คือ

1. เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
2. เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
3. มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
4. ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
5. มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
6. ประชาชนได้รับความสะดวก และได้รับการตอบสนองความต้องการ
7. มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

“หลักราชการ 10 ประการ”

- 1.ความสามารถ
- 2.ความเพียร
- 3.ความมีไหวพริบ
- 4.ความรู้เท่าถึงการณ
- 5.ความซื่อตรงต่อหน้าที่
- 6.ความซื่อตรงต่อคนทั่วไป
- 7.ความรู้จักนิสยคน
- 8.ความรู้จักผ่อนผัน
- 9.ความมีหลักฐาน
- 10.ความจงรักภักดี

การกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๒๖๕ และมาตรา ๒๖๗

๑. การดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่ใดในหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจ หรือตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น
๒. การรับหรือแทรกแซงหรือก้าวก่ายการเข้ารับสัมปทานจากรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจหรือ เข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือ เป็นหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็น คู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยตรงหรือทางอ้อม
๓. การรับเงินหรือประโยชน์ใดๆจากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจ เป็นพิเศษนอกเหนือไปจากที่หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติต่อบุคคลอื่น ๆ ในธุรกิจการงานตามปกติ
๔. การกระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๔๘

...ฯลฯ

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๒๗๙ กำหนดให้มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภทให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมที่กำหนดขึ้น โดยจะต้องมีกลไกและระบบในการดำเนินงานเพื่อให้การบังคับใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดทางวินัย

- มาตรา ๒๘๐ ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะหรือให้คำแนะนำในการจัดทำหรือปรับปรุงประมวลจริยธรรมตามมาตรา ๒๗๙ และส่งเสริมให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีจิตสำนึกในด้านจริยธรรม รวมทั้งมีหน้าที่รายงานการกระทำที่มีการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการบังคับการให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรม

- ค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรมสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๙ ประการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

๑. การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
๒. การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ
๓. การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
๔. การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
๕. การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
๖. การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
๗. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
๘. การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๙. การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

- มาตรา ๘๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้
 - (๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
 - (๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
 - (๖) ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงาน คล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

- มาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย
- มาตรา ๘๕ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

(๗) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืน ข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๘๐ วรรคสอง และมาตรา ๘๒ (๑๑) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ (๑๐) ที่มีกฎ ก.พ. กำหนดให้เป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง

- **ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน**

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒
และมีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

**ข้าราชการต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่ และยึดถือ
ประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ เหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน**

๑. ไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ ตนมีต่อบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้อง พรรคพวกเพื่อนฝูง หรือผู้มีบุญคุณส่วนตัว มาประกอบการใช้ดุลพินิจให้เป็นคุณ หรือเป็นโทษแก่บุคคลนั้น หรือปฏิบัติต่อบุคคลนั้นต่าง จากบุคคลอื่นเพราะชอบหรือชัง
๒. ไม่ใช้เวลาราชการ เงิน ทรัพย์สิน บุคลากร บริการ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกของทาง ราชการไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเองหรือผู้อื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย

- ๓ ไม่กระทำการใด หรือดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติการใดในฐานะส่วนตัว ซึ่งก่อให้เกิดความ เคลือบแคลงหรือสงสัยว่าจะขัดกับประโยชน์ส่วนรวม ที่ อยู่ในความรับผิดชอบของหน้าที่ในกรณีมีความเคลือบแคลง หรือสงสัย ให้ข้าราชการผู้นั้นยุติการกระทำดังกล่าวไว้ก่อนแล้วแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา หัวหน้าส่วนราชการ และ คณะกรรมการจริยธรรมพิจารณา เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมวินิจฉัยเป็นประการใดแล้วจึงปฏิบัติตามนั้น
- ๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบในหน่วยงานโดยตรงหรือหน้าที่อื่นใน ราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานของรัฐ ข้าราชการต้อง ยึดถือประโยชน์ของทางราชการ เป็นหลัก ในกรณีที่มีความขัดแย้งระหว่าง ประโยชน์ของทางราชการ หรือประโยชน์ส่วนรวมกับประโยชน์ส่วนตนหรือ ส่วนกลุ่มอันจำเป็นต้องวินิจฉัยหรือชี้ขาด ต้องยึดประโยชน์ของทางราชการ และประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

- ข้าราชการต้องละเว้นจากการแสวงประโยชน์ที่มีขอบโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ และไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ส่วนรวม
- ๑. ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับ ของขวัญ เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยา หรือเป็นการให้ ตามประเพณีหรือให้แก่บุคคลทั่วไป
- ๒. ไม่ใช้ตำแหน่ง หรือกระทำการที่เป็นคุณ หรือเป็นโทษแก่บุคคลใด เพราะมือคติ
- ๓. ไม่เสนอ หรืออนุมัติโครงการซึ่งตนเองหรือบุคคลอื่นจะได้ประโยชน์อันมิควรได้

- ข้าราชการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม เป็นกลาง
ทางการเมือง ให้บริการแก่ ประชาชน โดยมีอัธยาศัยที่ดี
และไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

ไม่เอื้อประโยชน์เป็นพิเศษให้แก่ญาติพี่น้อง พรรคพวก และต้อง
ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ เที่ยงธรรมไม่เห็นแก่หน้าผู้ใด

ตัวอย่าง COI

1. การทำธุรกิจหรือเป็นคู่สัญญากับตนเอง
2. การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
3. การทำงานหลังจากพ้นตำแหน่งหรือเกษียณอายุราชการ
4. การทำงานแข่งกับหน่วยงานตนเอง
5. การทำงานพิเศษ
6. การรับรู้ข้อมูลภายในและใช้ข้อมูลภายในเพื่อประโยชน์ตนเอง
7. การใช้ทรัพย์สินราชการเพื่อประโยชน์ตนเอง
8. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งหรือบ้านเกิดตนเอง
9. การทำงานสองตำแหน่งที่ผลประโยชน์ของงานขัดแย้งกัน
10. การรับสินบน

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542

มาตรา **100** มาตรา ๑๐๐ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดดำเนินกิจการดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีอำนาจ กำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี
- (๒) เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญา กับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี

(๓) รับสัมปทานหรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว

(๔) เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการ ที่ปรึกษาตัวแทน พนักงาน หรือลูกจ้างในธุรกิจของเอกชนซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้ง ต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระในการ ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

- ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับคู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคสองโดยให้ถือว่า การดำเนินกิจการของคู่สมรสดังกล่าว เป็นการดำเนินกิจการ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรา ๑๐๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐๐ มาใช้บังคับกับการดำเนินกิจการ ของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีโดยอนุโลม เว้นแต่การ เป็นผู้ถือหุ้นไม่เกินร้อยละห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ในบริษัทมหาชน จำกัด

- มาตรา **103/1** บรรดาความผิดที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ให้ถือเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย

แนวคิดมาตรการแก้ไขปัญหาดอร์รับชัน

- 1. สังคมที่มีกลไกเชื่อมโยงกลุ่มเคลื่อนไหวต่อต้านคอร์รัปชัน
อย่างเป็นเอกภาพ
- 2. สังคมที่มีปรัชญาการมองโลกและมีค่านิยมที่ถูกต้อง
- 3. สังคมที่มีระบบเอื้อให้คนดำเนินชีวิตอย่างสุจริตได้
- 4. สังคมที่มีบริบทส่งเสริมให้คนทำดี
- 5. สังคมที่มีกลุ่มผู้นำการต่อต้านคอร์รัปชันที่เข้มแข็ง มีพลัง

แนวทางปฏิบัติในการสร้างจิตสำนึกที่ถูกต้อง มีคุณธรรม

1. สร้างแนวร่วมประชาชาติ เพื่อสร้างความรักชาติ ในการต่อต้าน
คอร์รัปชัน
2. การอบรมพัฒนาจิตใจ ตามหลักจริยธรรมทางศาสนาและความเชื่อ
3. ปรับเปลี่ยนปรัชญาการมองโลก แก้ไขค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง
4. การให้ความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง
5. การแก้ไขระบบที่เป็นอุปสรรค
6. การส่งเสริมบริบทสังคมให้คนต้องการทำความดี
7. พื้มนันทุนความเสี่ยงในการคอร์รัปชันที่แพงขึ้นโดยการเพิ่มบทลงโทษ
ผู้กระทำความผิดให้หนักขึ้นจนมีผลจูงรั้งทั้งผู้ให้และผู้รับ

พ.ร.บ. ป.ป.ช. มาตรา 4

“ ทูจريتต่อหน้าที่ ”

: ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้นหรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

คณะกรรมการ ป.ป.ช.

คำสั่ง คสช.ที่ **13/2558** วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
ประกอบด้วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร และรอง
นายกรัฐมนตรีที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

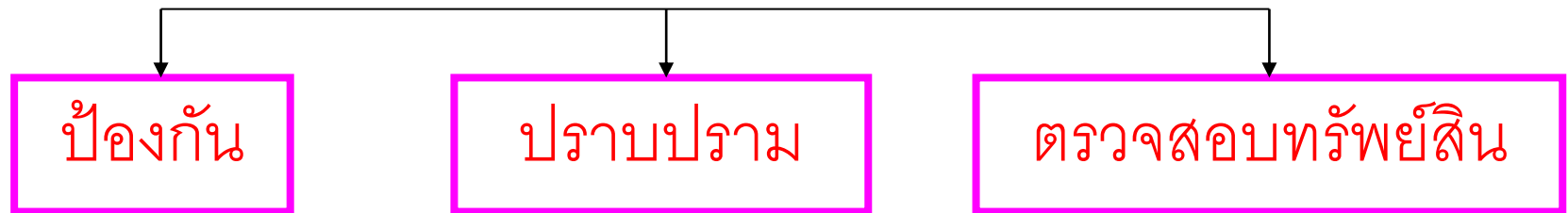
วาระดำรงตำแหน่ง 9 ปีวาระเดียว

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.วาระดำรงตำแหน่ง 6 ปีวาระเดียว

อำนาจหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช.

รัฐธรรมนูญ 2550

ม.19 พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ

พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554

(การกีดกันป้องกัน) มาตรา 19 (11)(13)

คณะกรรมการ ป.ป.ช.

มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

เสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะต่อ ครม. รัฐบาล ศาลหรือ สตง. เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือการวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐเพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตและดำเนินการป้องกันการทุจริต เสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

I. ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

(1) นายกรัฐมนตรี

(2) รัฐมนตรี

(3) ส.ส.

(4) ส.ว.

(5) ข้าราชการการเมืองอื่น

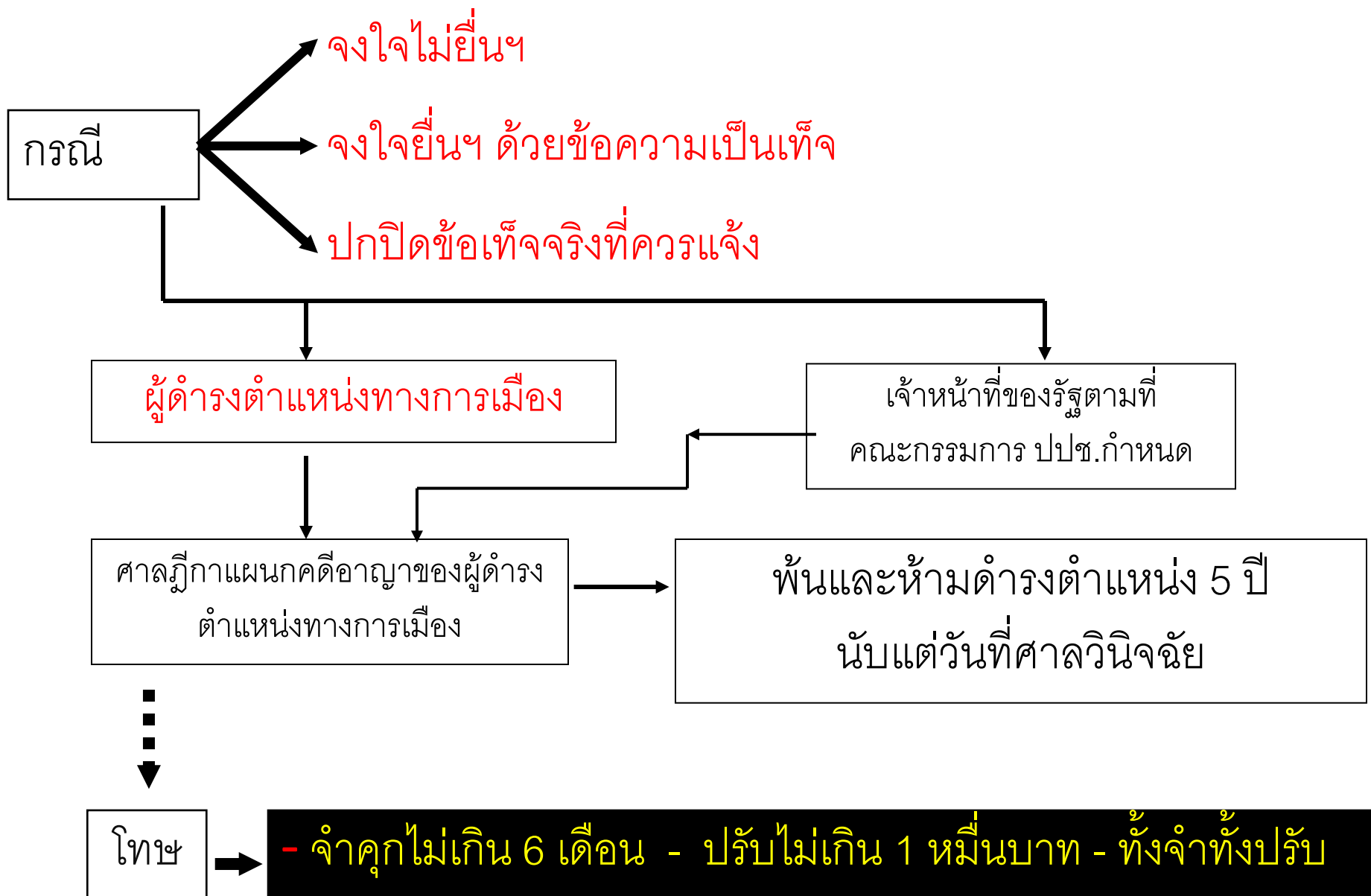
(6) ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

II. เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐตามที่กฎหมาย ป.ป.ช. บัญญัติ

(ม.39 พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ)

III. กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่ต้องยื่น (ม.40 พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ)

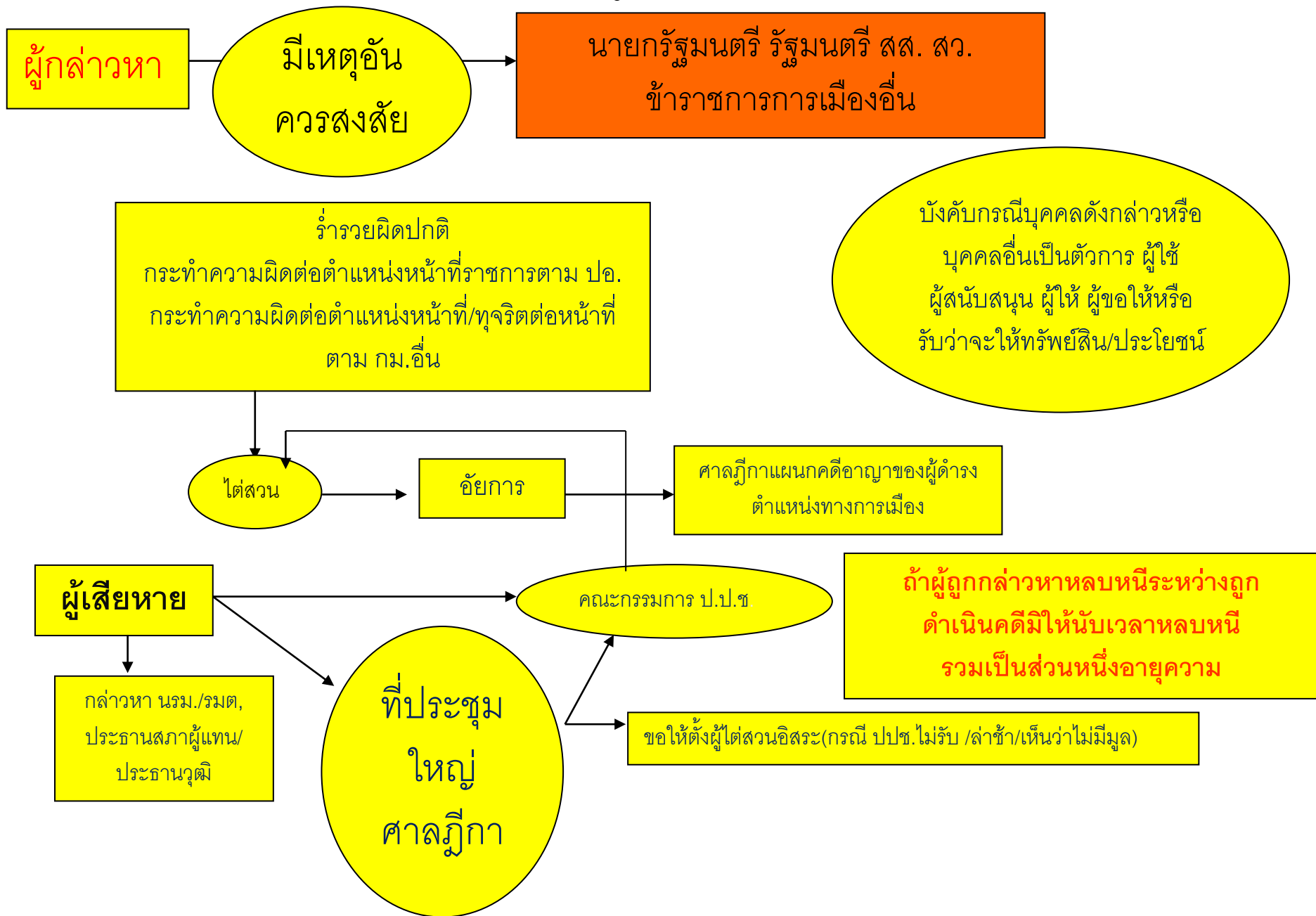
IV. สั่งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชี (ม.79 พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ)

การถอดถอนจากตำแหน่ง

ส.ส [ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่] หรือประชาชน [ที่มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน] (สว.ยื่นขอถอดถอน สว.) เข้าชื่อร้องขอต่อ **ประธานวุฒิสภา** ให้ ถอดถอน นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สส. สว. ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน รองประธานศาลฎีกา รองประธานศาลปกครองสูงสุด หัวหน้าสำนักงานตุลาการทหาร รองอัยการสูงสุด ผู้พิพากษาหรือตุลาการ พนักงานอัยการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง มีพฤติการณ์ **ร่ำรวยผิดปกติ** ส่อ ว่าทุจริตต่อหน้าที่ ส่อ ว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อ ว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อ ว่าใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง(ผู้ตรวจการแผ่นดินรายงาน) ประธานวุฒิสฯ ส่ง ป.ป.ช. ไต่สวน กรณีมีมูลส่งประธานวุฒิสฯ เรียกประชุมวุฒิสมาชิกลงคะแนนลับ 3 ใน 5 เห็นว่าผิด ให้พ้นและห้ามมิให้ดำรงตำแหน่ง 5 ปี เป็นที่สุด

การดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(เป็นหรือพ้นไม่เกิน 5 ปี) ม.75

ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการ
ป.ป.ช.ถ้ามีการกล่าวหาไว้
แล้ว/มีเหตุอันควรสงสัย
ต้องไม่เกิน 10 ปี

ร่ำรวยผิดปกติ

คณะกรรมการ ป.ป.ช.
วินิจฉัยเบื้องต้น

ไม่รับ

รับ

ให้แสดงรายการ
สินทรัพย์และหนี้สิน

ตกไป

ได้ส่วนข้อเท็จจริง

ออกคำสั่งยึดอายัดชั่วคราว
กรณีน่าจะเชื่อว่าการโยกย้าย
แปรสภาพชุกซ่อนทรัพย์สิน

อัยการสูงสุด

ข้อมูล

กรณีนายก รมต./
รมต./สส./สว.
ข้าราชการการเมืองอื่น

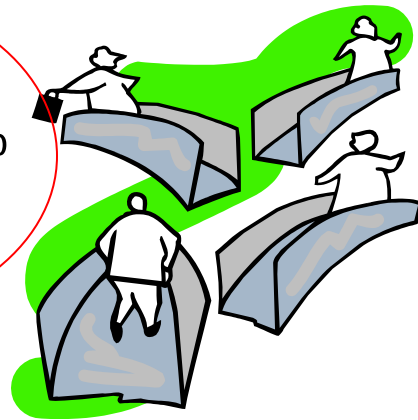
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง

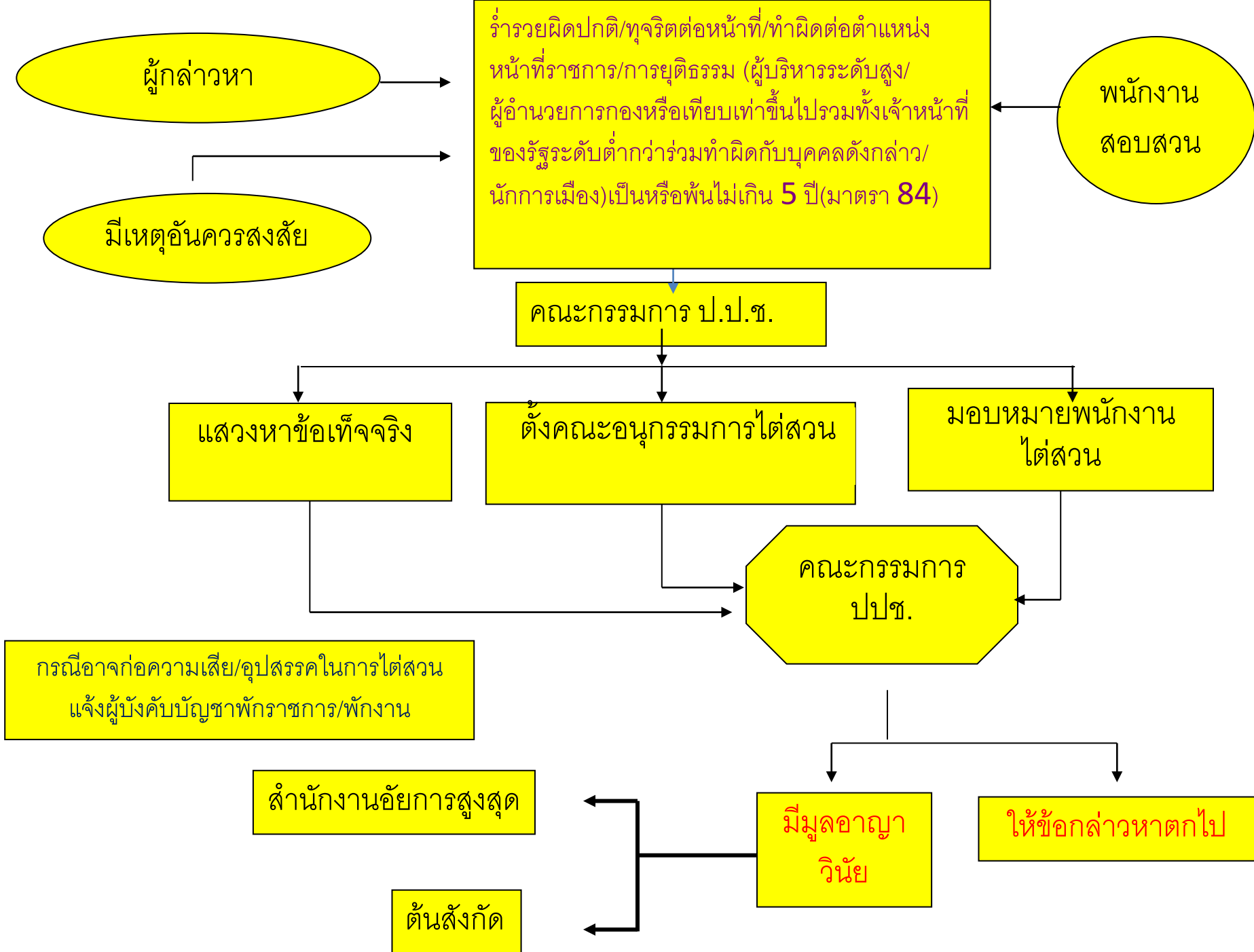
ศาลที่มีเขตอำนาจ
พิจารณา

ประธานองค์กรต่าง ๆ
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง
อัยการสูงสุด
เจ้าหน้าที่อื่น

สั่งให้ทรัพย์สิน

ตกเป็นของแผ่นดิน

- **ทางวินัย**

- ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาลงโทษทางวินัยภายใน 30 วัน โดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
- ส่งสำเนาคำสั่งลงโทษให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายใน 15 วัน
- ผู้บังคับบัญชาละเลย ถือว่าผิดวินัยหรือกฎหมายระเบียบข้อบังคับว่าด้วย การบริหารงานบุคคล
- ถ้าไม่ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการวินัยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี
- ผู้ถูกกล่าวหาใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชา ภายใน 30 วันนับแต่วันรับทราบสั่ง (ม.92-96)

- **อาญา**

- อัยการสูงสุดฟ้อง ศาลประทับฟ้องไว้พิจารณา โดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง
- ถ้ารายงานไม่สมบูรณ์พอ อัยการสูงสุดแจ้งคณะกรรมการตั้งคณะทำงานแต่ละฝ่ายเท่ากัน
- กรณีไม่อาจหาข้อยุติได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ฟ้องเอง หรือแต่งตั้งทนายความฟ้องแทน

ศาลยึดสำนวนรายงานและสำนวนของคณะกรรมการ เป็นหลักในการพิจารณา อาจไต่สวนเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร และศาลใช้ระบบไต่สวน (ม.98/1)

“ฮั้ว” คืออะไร

ภาษากฎหมาย เรียกว่า “การสมยอมการเสนอราคา”

“การสมยอมการเสนอราคา” (ฮั้ว) หมายความว่า การที่ผู้เสนอราคา ตั้งแต่สองคนขึ้นไป ตกลงกระทำการร่วมกันในการเสนอราคาต่อหน่วยงาน ของรัฐโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ กำหนดราคาอันเป็นการเอาเปรียบแก่ หน่วยงานของรัฐ หรือหลีกเลี่ยงการแข่งขันกันอย่างแท้จริงและเป็นธรรม อันเป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้เสนอราคารายหนึ่งหรือหลายรายให้เป็นผู้มี สิทธิทำสัญญา หรือ เพื่อผลประโยชน์อย่างใดระหว่างผู้เสนอราคาด้วยกัน

ความผิดของบุคคลทั่วไป (มาตรา 4 – มาตรา 9)

☞ มาตรา 4 (สมยอมราคา) ผู้ใดตกลงร่วมกันในการเสนอราคา หรือ ผู้เป็นธุระในการชักชวนให้ผู้อื่นร่วมตกลง เพื่อให้ประโยชน์ แก่ผู้ใดเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา โดย - หลีกเลี่ยงการแข่งขันราคา อย่างเป็นธรรม

- กีดกันไม่ให้เสนอสินค้าหรือบริการ หรือ - เอาเปรียบหน่วยงาน ของรัฐซึ่งมิใช่การประกอบธุรกิจปกติ

- โทษ จำคุก 1-3 ปี และปรับร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินที่เสนอราคาสูงสุดหรือที่มี การทำสัญญา

☞ มาตรา 5 (การจัดซื้อ) ให้ขอให้หรือรับว่าจะให้ เรียกรับหรือยอมจะรับเงินหรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์ เพื่อจูงใจให้ ร่วมดำเนินการให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ใดเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา - เสนอราคาสูงกว่าหรือต่ำกว่าลักษณะสินค้า บริการหรือสิทธิ

ที่จะได้รับ ไม่เข้าร่วมเสนอราคาหรือถอนการเสนอราคา

☞ มาตรา 6 ข่มขืนใจผู้อื่นให้จำยอมร่วมดำเนินการในการเสนอราคาหรือไม่เข้าร่วมเสนอราคา หรือถอนการเสนอราคา หรือ ต้องเสนอราคาตามกำหนด โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญให้กลัว จะเกิดอันตรายต่อ ชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของผู้ถูกขู่เข็ญ หรือบุคคลที่สาม จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นนั้น

👉 มาตรา 7 ใช้อุบายหลอกหลวงหรือทำโดยวิธีอื่น
เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเสนออย่างเป็นธรรม หรือเสนอ
ราคา โดยหลงผิด

👉 มาตรา 8 เสนอราคาโดยรู้ว่าต่ำมากเกินไปกว่าปกติ หรือ
เสนอผลประโยชน์สูงกว่าความเป็นจริง เป็นการกีดกันการ
แข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติให้
ถูกต้องตามสัญญา โดยทุจริต

👉 มาตรา 9 การกระทำผิดตาม พ.ร.บ. นี้ เป็นไปเพื่อประโยชน์
นิติบุคคลใด ถือว่า หุ้่นส่วน ผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้บริหาร
หรือผู้มีอำนาจในกิจการของนิติบุคคลนั้น หรือผู้รับผิดชอบ
ใน การดำเนินการของนิติบุคคลในเรื่องนั้น เป็นตัวการร่วมในการ
กระทำผิด เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำผิด

👉 มาตรา 10 เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ มีอำนาจ หรือหน้าที่
อนุมัติ พิจารณา หรือดำเนินการ ที่ เกี่ยวข้องกับการเสนอราคา รัฐ
หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่าควรรู้ว่ามี การกระทำผิดตาม
พ.ร.บ. นี้ละเว้นไม่ดำเนินการ เพื่อให้มีการยกเลิกการดำเนินการ
เกี่ยวกับการเสนอราคาครั้งนั้น

👉 มีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่

 มาตรา **11** เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ หรือผู้ได้รับมอบหมาย ทำการออกแบบกำหนดราคา เงื่อนไข หรือผลประโยชน์ตอบแทน อันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคา โดยมุ่งหมายไม่ให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือผู้เสนอราคาให้มีสิทธิทำสัญญาโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคาไม่ให้เข้าแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม โดยทุจริต

 มาตรา **12** เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคาให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา

มาตรา 13 ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการ หรืออนุกรรมการ
ในหน่วยงานของรัฐที่มีใช้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำ
ความผิดตาม พ.ร.บ. นี้ หรือ กระทำการใด ๆ ต่อเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน
ของรัฐ ซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติการพิจารณา หรือการ
ดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคา
เพื่อจูงใจหรือจ่ายอมตต้องรับการเสนอราคาที่มีการกระทำผิดตาม พ.ร.บ. นี้

การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

- **มาตรการคุ้มครองช่วยเหลือ**ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้แจ้งเบาะแส ข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่

กรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน สิทธิอย่างใดของผู้เสียหายฯ สามี ภรรยา บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดต่อเนื่องมาจากการให้ถ้อยคำ แจ้งเบาะแสดังกล่าว ผู้ผู้นั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานเพื่อขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควร (ม. 103/2)

- **การจัดให้มีเงินสินบน หรืออาจจัดให้มีรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคล** (ม. 103/3)
- กรณีตาม ตาม ม.103/2 วรรคหนึ่ง เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง สมควรได้รับการยกย่องให้เป็นแบบอย่างแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป ให้คณะกรรมการเสนอ กรม.เลื่อนขั้นเงินเดือน และระดับตำแหน่งเป็นกรณีพิเศษ (ม. 103/4)

- กรณีบุคคลตาม ตาม ม.103/2 วรรคหนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อร้องขอว่าหากคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิมต่อไปอาจถูกกลั่นแกล้ง/ได้รับปฏิบัติไม่เป็นธรรมเนื่องมาจากการให้ถ้อยคำฯ คณะกรรมการเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้ได้รับความคุ้มครอง/มีมาตรการอื่นใดตามที่เห็นสมควร (ม. 103/5)
- บุคคล/ผู้ถูกกล่าวหา รายใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาหากให้ถ้อยคำ แจ้งเบาะแส ข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นคณะกรรมการเห็นควรกันเป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีได้ (ม.103/6)

มาตรา 103/7 ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการจัดทำข้อมูลรายละเอียดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโดยเฉพาะราคากลางและการคำนวณราคากลางไว้ในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบได้

เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในกรณีที่มีการทำสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ ให้บุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐนั้น มีหน้าที่แสดงบัญชีรายการรับจ่ายของโครงการที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐต่อกรมสรรพากร นอกเหนือจากบัญชีงบดุลปกติที่ยื่นประจำปี เพื่อให้มีการตรวจสอบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินและการคำนวณภาษีเงินได้ในโครงการที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควร เพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เนื่องจากการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควร

ในการกำหนดมาตรการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐรับไปปฏิบัติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐนั้นดำเนินการไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดมาตรการในเรื่องนั้นแล้วรายงานให้
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบก็ได้ (วรรคสี่)

มาตรการที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

1. การเปิดเผยราคากลางและการคำนวณราคากลางไว้ในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2556)
2. บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้สัญญากับหน่วยงานของรัฐ ยื่นบัญชีแสดงรายรับรายจ่ายของโครงการต่อกรมสรรพากร (บังคับใช้วันที่ 1 เมษายน 2555)

สัญญา

1. สัญญาที่เกี่ยวกับการจัดหาพัสดุหรือการพัสดุ (ไม่รวมถึงสัญญาทางธุรกิจ หรือเป็นสัญญาที่เกี่ยวกับการแสวงหารายได้ของหน่วยงานของรัฐที่ไม่ได้ใช้ระเบียบ ข้อบังคับพัสดุ)

2. สัญญาสัมปทาน

(1) สัญญาที่รัฐอนุญาตให้เอกชนลงทุนในกิจการด้านสาธารณูปโภค หรือการบริการสาธารณะ อย่างหนึ่งอย่างใดด้วยค่าใช้จ่ายของตนเองและให้เอกชนคู่สัญญามีสิทธิเรียกเก็บค่าบริการจากประชาชนที่มาใช้บริการนั้นเป็นค่าตอบแทนภายในกำหนดระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง และรัฐจะได้รับค่าตอบแทนจากเอกชนที่มีรายได้จากการลงทุน เช่น สัญญาสัมปทานทางหลวง สัญญากิจการโทรคมนาคม สัญญาสัมปทานทางด่วนพิเศษ

สัญญา

(2) สัญญาที่รัฐให้เอกชนร่วมลงทุนตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นกรณีที่รัฐร่วมลงทุนกับเอกชนไม่ว่าโดยวิธีใด หรือมอบให้เอกชนลงทุนในกิจการที่หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติหรือทรัพย์สินของรัฐ

(3) สัญญาที่รัฐอนุญาตให้เอกชนคู่สัญญาแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ เช่น สัญญาสัมปทานปิโตรเลียม สัญญาสัมปทานรังนกอีแอ่น สัญญาสัมปทานทรัพยากรแร่ เป็นต้น

สัญญา

3. สัญญาให้ทุนสนับสนุนเพื่อการวิจัย

สัญญาที่หน่วยงานของรัฐตกลงให้ทุนสนับสนุนเพื่อการค้นคว้าโดยการทดลอง สํารวจ หรือการศึกษาตามหลักวิชาการเพื่อให้ได้ข้อมูล ความรู้ รวมทั้งการพัฒนา ผลิตภัณฑ์และกระบวนการต่าง ๆ อันจะสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ทาง เศรษฐกิจ สังคม วิชาการ หรือเป็นพื้นฐานของการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ต่อไป

สัญญา

4. สัญญาให้ทุนสนับสนุนเพื่อดำเนินกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

คือ สัญญาที่หน่วยงานของรัฐให้ทุนสนับสนุนแก่ผู้รับเงินหรือ
คู่สัญญาโดยมีเงื่อนไขหรือข้อตกลงให้ดำเนินกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง
เช่น สำนักงาน ป.ป.ช. ให้เงินแก่กลุ่มองค์กรเอกชนเพื่อนำไปจัด
กิจกรรมต่อต้านการทุจริต เป็นต้น

สัญญาให้ทุนสนับสนุนนี้ หมายความว่ารวมถึง กรณีที่หน่วยงานของ
รัฐให้เงินหรือทุนอันมีลักษณะเป็นการให้เพื่อให้บุคคลหรือนิติบุคคลไป
ดำเนินกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นกิจกรรมของเอกชนนั้นด้วย เช่น
กรณีรัฐวิสาหกิจให้เงินสนับสนุนการแข่งขันกีฬา การจัดแสดงดนตรี ฯ

*** ต้องเป็นสัญญาที่จัดทำตั้งแต่วันที่ 1 เม.ย. 55 เป็นต้นไป

การจัดซื้อจัดจ้างที่ต้องประกาศ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอให้ ค.ร.ม. ส่งการให้หน่วยงานของรัฐ ปฏิบัติในการจัดซื้อจัดจ้าง ๗ ประเภท

๑. งานจ้างก่อสร้าง

๒. การจัดซื้อจัดจ้างซึ่งมีใช้งานก่อสร้าง

๓. การจ้างควบคุมงาน

๔. การจ้างออกแบบ

๕. การจ้างที่ปรึกษา

๖. การจ้างวิจัยหรือเงินสนับสนุนให้ทุนการวิจัย

๗. การจ้างพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์

กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด

- ให้มีกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดไม่น้อยกว่าสามคนไม่เกินห้าคน
- คุณสมบัติ มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ รับ/เคยรับราชการในระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง/เทียบเท่า เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ และประสบการณ์/มีผลงานเป็นที่ยอมรับ ฯลฯ
- คณะกรรมการสรรหาห้าคน
- รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.หรือผู้ช่วยฯที่คณะกรรมการมอบหมาย เป็นประธาน
- อัยการจังหวัด
- ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด
- ผู้อำนวยการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัด
- รองผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด (ฝ่ายทหาร)
- ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดเป็นเลขานุการ

- **อำนาจหน้าที่**

1 ส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

2 พิจารณาเสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช.

3 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.มอบหมาย

27 มิ.ย.2557

พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ

1. กำหนดค่านิยาม เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลต่างประเทศ และ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ
2. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การกล่าวหาหรือฟ้องร้องกรรมการ ป.ป.ช. รวมถึงอนุกรรมการไต่สวนหรือพนักงานไต่สวน
3. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป.ป.ช.ให้ครอบคลุมถึงกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 19(4) หรือบุคคลอื่นเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนฯลฯ เช่นเดียวกับการดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
4. เพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศรับสินบน รวมถึงเอกชนที่เกี่ยวข้อง
5. ให้มีอำนาจไต่สวนกรรมการ ป.ป.ช.ให้ไต่สวนการกระทำผิดที่อยู่ในอำนาจไต่สวนของคณะกรรมการป.ป.ช.ที่ทำนอกราชอาณาจักร

พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ

6. แก้ไขอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิ
7. เพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในคดีทุจริต
8. เพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้เข้าประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่
9. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์วิธีการตรวจสอบทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิก ให้เสนอเรื่องต่อศาลอุทธรณ์ หรือศาลอุทธรณ์ภาค และเมื่อศาลวินิจฉัยว่ากระทำผิด ห้ามดำรงตำแหน่งอีกต่อไป
10. แก้ไขเพิ่มเติมการดำเนินการให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาเพื่อฟ้องคดีต่อศาลให้ชัดเจน โดยมีอำนาจยื่นคำร้องขอออกหมายจับต่อศาลได้
11. แก้ไขเพิ่มเติมผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีมิให้นับระยะเวลาที่จำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ มิให้นำมาตรา 98 ปอ.มาใช้บังคับ

พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ

- 12.แก้ไขระยะเวลายึดอาัยทรัพย์สินชั่วคราวจาก 1 ปีเป็น 2 ปี
- 13.แก้ไขเพิ่มเติมกรณีกรรมการป.ป.ช.มีมติให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษทางวินัย แม้ว่าได้ดำเนินการทางวินัยและมีคำสั่งอย่างใดไปแล้วหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้ว
- 14.เพิ่มเติมหลักเกณฑ์การฟ้องคดีเอง ให้ศาลประทับฟ้องโดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง
- 15.แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การเพิกถอนสิทธิประโยชน์ที่ออกโดยมิชอบ
- 16.เพิ่มเติมหลักเกณฑ์การไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศรับสินบน **รวมถึงเอกชนให้สินบน**
- 17.เพิ่มเติมกรณีกันบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นพยานมิให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยกับบุคคลนั้น
- 18.กำหนดความผิดในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศรับสินบน **รวมถึงเอกชนที่ให้สินบนรวมถึงนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง**
- 19.กำหนดให้การริบทรัพย์สินเนื่องมาจากการกระทำผิดครอบคลุมถึงประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้

คำถาม-คำตอบ